У вечір втікали
І пізно вертали,
Нас мами картали невміло,
То ми із дитинства
В любов проростали –
Любили, любили!..
Любила.

Нам ця захмелілість
Міліть не давала,
Душі напинала вітрила...
О, як ми росли,
Як дороги долали –
Любили, любили!..
Любила.

Здавалось –
Ніколи не буде відпливу,
Така у цій повені сила...
Не мали нічого –
Чекали щасливо,
Любили, любили!..
Любила.

... Вода за водою,
Луна за луною
У тишу впадуть відболіло...
і що це із нами,
І що це зі мною –
Любили ж, любили ж?!
Любила?..